

[Statsministeren.]

opkøbene i England fandt sted på kommercielt grundlag, og at der ikke blev ydet eksportsubsidier til salget til Tyskland. Den britiske kvægekseport til forbundsrepublikken er imidlertid fortsat; den er fortsat i indeværende år, hvor den i gennemsnit har udgjort ca. 2.000 kreaturer om ugen. Man må altså sige, at de britiske synspunkter, jeg refererede, ikke har holdt stik over for virkeligheden.

På denne baggrund og i overensstemmelse med de berørte erhvervsorganisationers ønske har regeringen tidligt på efteråret i en note til den britiske regering anmodet denne om at tage skridt til at bringe den britiske kvægekseport til Tyskland til standsning. Som begrundelse herfor fremhævedes det, at den stærke stigning i den britiske kvægekseport var baseret på subsidier ydet til opdræt m. v. og derfor efter dansk opfattelse ikke i overensstemmelse med Storbritanniens forpligtelser i EFTA og GATT — her er jeg altså ganske enig med det ærede medlem hr. H. C. Toft.

Jeg kan endvidere oplyse, at forbundsrepublikken efter forudgående dansk-tyske drøftelser rettede en tilsvarende henvendelse til den britiske regering om at begrænse kvægekseporten i indbindingsperioden, hvor markedsforholdene traditionelt er urolige som følge af de store tilførsler til kvægmarkederne. Fra britisk side stillede man sig afvisende over for disse danske og tyske henvendelser. De blev derfor fulgt op af en ny dansk note til den britiske regering på et tidspunkt, da prisleddet på de tyske kvægmarkeder truede med at medføre pålæggelse af ekstraafgifter ud over den normale told på importen fra Danmark og andre tredjelande. Fra britisk side har man imidlertid trods disse danske synspunkter fastholdt, at Storbritanniens kvægekseport til forbundsrepublikken ikke skader Danmarks traditionelle eksport til det tyske marked, idet Danmark hævdedes stort set at have været i stand til at opretholde sin hidtidige kvægekseport.

Da de hidtidige bestræbelser i sagen således ikke har ført til en afklaring, og da pris- og markedsudviklingen for kvæg i forbundsrepublikken efter regeringens opfattelse — og jeg tror, den falder sammen med det ærede medlem hr. H. C. Tofts —

fortsat er meget alvorlig, har regeringen efter forudgående drøftelse med de berørte erhvervsorganisationer besluttet at anmode den britiske regering om forhandlinger om sagen. Skulle det ikke under disse forhandlinger lykkes at opnå et tilfredsstillende resultat, er regeringen indstillet på at indbringe sagen for EFTA, for EFTAs råd, således som det ærede medlem i sit spørgsmål fandt at man burde gå frem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Helge Nielsen* til finansministeren:

„Overvejer ministeren at gennemføre begrænsninger i den nuværende adgang for private erhvervsvirksomheder til at fratække udgifter til repræsentation (frokoster, middage, rejser, fester o. s. v.) ved skatteopgørelsen?“

Helge Nielsen: Da det ærede medlem hr. Poul Møller i sidste uge over for kulturministeren rejste spørgsmålet om rimeligheden af den fest, der blev afholdt ved filmfondens uddeling, er det vel en naturlig fortsættelse at rejse det her anmeldte spørgsmål omkring erhvervslivets repræsentationsudgifter over for den højtærede finansminister.

Jeg er enig i, at staten ikke skal afholde for flotte fester, og er af den opfattelse, at det gør staten i almindelighed heller ikke. Men det er samtidig min bestemte opfattelse, at det private erhvervsliv ikke holder sig tilbage med hensyn til ægte champagneknald, middage, frokoster, cognacer, sjusser o. s. v., som jo over repræsentationskontoen bliver præsenteret som regninger til den enkelte skatteborger. Forretningsrepræsentationen er efterhånden så omfattende, at flere og flere restauranter anvender regninger, der er udstyret med plads til de nødvendige oplysninger til skattevæsenet. I den forbindelse kan måske også nævnes de mange kostbare gaver, forretningsforbindelser giver hinanden; jeg tænker her også på de guldarmbånd og brocher med diamanter og perler, som gudmødre får overrakt af rederier og værfter ved stabelaflybninger, og vil gerne i den forbindelse bede den højtærede finansminister oplyse, om man overvejer at forbyde, eventuelt at begrænse disse repræsentationsudgifter, der er varefordyrende urimeligheder.